

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2025. gada 4. novembrī

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Irēna Kucina, tiesneši Jānis Neimanis un Jautrīte Briede,

kolēģijas sēdē izskatījusi [...] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzēja) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 184/2025),

konstatēja:

1. No pieteikuma izriet, ka Pieteikuma iesniedzēja lūdz Satversmes tiesu atzīt Kriminālprocesa likuma 66. panta pirmās daļas 7. punktu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 91. pantam un 92. panta pirmajam teikumam un spēkā neesošu no [datums].

2. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 66. panta pirmās daļas 7. punktu no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir šā likuma 60.² pantā noteiktās pamattiesības, kā arī tiesības iepazīties ar lēmumu par ekspertīzes noteikšanu pirms tā nodošanas izpildei, ja ekspertīze attiecas uz šo personu, un lūgt, lai tiek uzdoti papildjautājumi, par kuriem ekspertam jādod atzinums, izņemot gadījumus, kad ekspertīze noteikta citas izmeklēšanas darbības laikā.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmajai daļai konstitucionālo sūdzību var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē ietvertās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt minētā panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā šādu uzskatu pamatot. Personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja, pirmkārt, personai Satversmē ir ietvertas konkrētas pamattiesības un, otrkārt, tieši apstrīdētā norma personai aizskar šīs Satversmē ietvertās pamattiesības (*sk. Satversmes tiesas 2024. gada 24. janvāra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2023-36-03 5. punktu*).

No pieteikuma secināms, ka ar spēkā stājušos tiesas spriedumu Pieteikuma iesniedzēja atzīta par vainīgu Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka tiesas spriedums pamatots ar nepilnīgu un neprecīzu ekspertīzes atzinumu, jo ekspertīzē nav noskaidrots, vai viņa sava veselības stāvokļa dēļ vispār varēja noziedzīgo nodarījumu izdarīt. Attiecīgajam ekspertam nav bijusi pietiekama kvalifikācija, lai atbildētu uz lēmumā par ekspertīzes noteikšanu uzdotajiem jautājumiem. Savukārt tiesvedības procesa laikā tiesa noraidījusi Pieteikuma iesniedzējas aizstāves pieteikto lūgumu noteikt atkārtotu tiesu medicīnisko ekspertīzi. Tādejādi aizskartas viņai Satversmes 92. panta pirmajā teikumā ietvertās tiesības uz taisnīgu tiesu. Turklāt pārkāpts arī Satversmes 91. pantā ietvertais tiesiskās vienlīdzības princips, jo Pieteikuma iesniedzējai nav nodrošinātas vienlīdzīgas tiesības ar cietušo.

Pieteikuma iesniedzēja norāda, ka apstrīdētā norma viņai kā aizdomās turētajai un apsūdzētajai neļāva iepazīties ar lēmumiem par ekspertīzes nozīmēšanu pirms to nodošanas izpildei un uzdot papildjautājumus. Tomēr apstrīdētā norma tieši noteic aizdomās turētajai personai šādas tiesības. Savukārt tiesas kompetenci lemt par apsūdzētā un viņa aizstāvja lūgumiem regulē Kriminālprocesa likuma 496. panta otrā daļa, nevis apstrīdētā norma. Pieteikumā izteikti apgalvojumi par eksperta atzinuma un tiesas sprieduma iespējamo nepamatotību. Tomēr no pieteikuma nav gūstams apstiprinājums tam, ka

Pieteikuma iesniedzējai nelabvēlīgas tiesiskās sekas ir radījusi tieši apstrīdētā norma, nevis tās vai kādu citu Kriminālprocesa likuma normu piemērošana.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [...] pieteikuma (pieteikums Nr. 184/2025).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Irēna Kucina